



**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII  
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: [cncd@cncd.org.ro](mailto:cncd@cncd.org.ro)

**HOTĂRÂREA NR. 267  
din 04.07.2011**

**Dosar nr.:** 61/2011

**Petiția nr.:** 1029/14.02.2011

**Petent:** P I E

**Obiect:** discriminare prin dispoziții legale și prin emiterea unor dispoziții de impunere

**I. Numele, domiciliul sau reședința părților**

**I.1 Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului**

I.1.1 P I E, cu domiciliul în mun.

**I.2 Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului**

I.2.1 Casa de Asigurări de Sănătate a Județului Brașov, cu sediul în mun.Brașov, str.M.Kogălniceanu nr.11, județul Brașov

**II. Obiectul sesizării, descrierea presupusei fapte de discriminare și susținerea părților**

2.1 Petentul solicită ca prin hotărârea Colegiului Director să se constate că art.257 din Legea 96/2006 cuprinde dispoziții discriminatorii în sensul că pe motiv de „categorie socială” se instituie un tratament diferențiat și nejustificat în ceea ce privește obligația de a contribui la FNUASS. Astfel, în calitate de „pensionar” și de beneficiar al unor venituri din chirii, în perioada 2005-2007, petentul se consideră discriminat față de alte categorii sociale(salariați) aflați în aceeași situație ca și petentul, de cumul al veniturilor din salarii cu cele de chirii, discriminare constând în tratamentul diferențiat al celor două categorii sociale în ce privește obligația de plată a contribuției la asigurările sociale de sănătate.

2.2 Petentul solicită constatarea faptei de discriminare care s-a produs prin emiterea Deciziilor de impunere de către CJAS Brașov nr.77246/01.06.2010, nr.77251/01.06.2010, și nr.77250/01.07.2010

2.3 Reclamantul solicită admiterea excepției de necompetență materială ridicată din oficiu a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării cu privire la art.257 din Legea 96/2006, petentul având posibilitatea în cadrul unui proces civil să invoce excepția de neconstituționalitate a prevederilor art.257 din Legea 96/2006.



2.4 Reclamatul solicită admiterea excepției de necompetență materială ridicată din oficiu a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării cu privire la Deciziile de impunere emise de CJAS Brașov, având în vedere art.205 al.1 din Codul de procedură fiscală coroborat cu prevederile art.2 pct.1 lit.d din Codul de procedură civilă, instanța investită să soluționeze cererea petentului fiind secția de contencios-administrativ a Tribunalului Brașov.

### III. Procedura de citare

3.1 Prin adresele înregistrate cu nr.1943 și 1949 din 17.03.2011, a fost citat petentul, domnul P I E , respectiv reclamatul, Casa de Asigurări de Sănătate Brașov, pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 04.04.2011.

3.2 Prin adresa 2426/07.04.2011 s-a ridicat din oficiu două excepții de necompetență materială a Consiliului, cu privire la pronunțarea pe un articol de lege, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr.997/2008, precum și cu privire la unele Decizii de impunere emise de CJAS Brașov, având în vedere că instanța investită este cea de contencios-administrativ.

### IV. Motivele de fapt și de drept

4.1 În drept, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se **induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „**trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

4.2 În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv**. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zucchero and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 oara.91)

4.3 Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicata, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne

situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

4.4 În speță, Colegiul Director reține că aspectele sesizate respectiv de a se pronunța pe art.257 din Legea 96/2006 nu intră sub incidența O.G. 137/2000, republicată. Modul de stabilire prin lege a unor drepturi în favoarea unor categorii profesionale în mod diferit față de alte categorii ori nereglementarea de legiuitor a anumitor aspecte care țin de statutul profesional al unei categorii nu este o problemă ce poate fi apreciată din punctul de vedere al discriminării și care excede cadrului legal reglementat prin O.G. 137/2000, republicată.

4.5 Există organe reglementate de Constituție care au competența de a analiza discriminarea instituită prin dispoziții legale (Curtea Constituțională care s-a pronunțat în mai multe rânduri în sensul constituționalității sau neconstituționalității unor prevederi legale, raportat la art.16 din Constituție privind egalitatea în fața legii).

4.6 Curtea Constituțională, **prin decizia nr. 997 din 7.10.2008, a admis excepția de neconstituționalitate a art. 20 din O.G. nr. 137/2000**, republicată considerând că în măsura în care s-ar admite că pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de O.G. nr. 137/2000, republicată, C.N.C.D. poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unui text de lege, s-ar pune în discuție legitimitatea C.N.C.D. de a înlătura consecințele faptelor discriminatorii, prin hotărâri, ce pot duce, în ultimă instanță, la încetarea aplicabilității unor dispoziții de lege, și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, încălcându-se în mod flagrant principiul separației puterilor în stat, prin interferarea în atribuțiile legislativului dar și ale Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, inclusiv cele ale Art. 16 care se referă la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

4.7 În ceea ce privește, emiterea Deciziilor de impunere de către CJAS Brașov nr.77246/01.06.2010, nr.77251/01.06.2010 și nr.77250/01.07.2010, instanța de contencios-administrativ este investită la cerere să soluționeze.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR  
HOTĂRĂȘTE:**

1.admiterea excepției de necompetență materială ridicată din oficiu a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, având în vedere Decizia Curții Constituționale 997/2008;

2.admiterea excepției de necompetență materială, ridicată din oficiu, referitor la Deciziile de impunere emise de reclamat;

3. Clasarea petiției;

4. Se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte;

5. O copie a hotărârii se va transmite părților.

**VI. Modalitatea de plată a amenzii**

Nu este cazul

**VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita**

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

**Membrii Colegiului Director prezenți la ședință:**

**ASZTALOS Csaba Ferenc – Membru**

**GERGELY Dezideriu – Membru**

**NIȚĂ Dragoș Tiberiu – Membru**

**POP Ioana Liana – Membru**

**VASILE Vasile Alexandru-Membru**

Hotărâre Redactată: D.N.T(motivele de fapt și de drept)

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

